

“Ik kreeg een cadeau van een werk”

PAUL NIEUWDORP (65) NEEMT DANKBAAR AFSCHIED VAN 'ZIJN' ONZE KINDEREN

ROESELARE/RUMBEKE • Bij vzw Onze Kinderen, de organisatie voor bijzondere jeugdzorg in de Albrecht Rodenbachstraat in Rumbeke, gaat einde oktober algemeen directeur Paul Nieuwdorp (65), na meer dan 32 dienstjaren, met pensioen. De hippie uit de studententijd in Leuven toonde zich bij de vzw Onze Kinderen een gedreven directeur en bouwheer.

DOOR EDDY BROUCKAERT

“Hoe meer ideeën binnen onze muren spontaan opborrelden, hoe liever ik het had”, vertelt Paul Nieuwdorp. “We hebben vaak intuïtief ingezet op die ideeën. Continu flexibel blijven en toch stabiliteit in uw totale organisatie bewaren, dat vergde van mezelf een levenshouding. Dat was jarenlang mijn geheim.”

U bent geboren in Rotterdam maar bouwde snel een leven uit in België?

“Ik was amper vier maanden toen mijn ouders naar België verhuisden. We woonden in Brussel, Londerzeel en Aalst. Zalige jeugd gehad. Ik maakte mei '68 mee in Brussel. En omdat mijn vader muziek geen toekomst voor mij vond, koos ik voor studies criminologie in Leuven.”

U was van 1971 tot 1976 student in Leuven?

“Ik was toen zonder meer een hippie. Ik had linkse ideeën, maar

Paul Nieuwdorp: “In mijn toespraken ga ik af op wat ik op dat moment bij de mensen voel. Toen ik eens een Boeddha beeld als geschenk kreeg, heb ik spontaan een half uur gepraat over wat Boeddha voor mij betekende. Het was misstijl in de zaal...” (Foto Stefaan Beel)

ik ging nooit ideologisch te keer. Ik ging zelden of nooit naar de les, maar bracht het wel tot voorzitter van de studentenraad en lid van de academische raad. Ik kwam zo met veel profren en met de rector in contact en stak daar enorm veel van op. Onze generatie legde er de basis van heel wat positieve zaken zoals de ombudsdienst, examenreglementen, de uitbouw van de sociale dienst, de studentendokter...”

Professor Steven De Batselier maakte grote indruk op u?

“Die man heeft een kentering in mijn leven teweeggebracht. Hij durfde ingaan tegen heilige huisjes en schreef toen reeds dat maatschappelijke instellingen de individuele mens verstikten in zijn zoektocht naar Licht. Daar ontdekte ik dat elke mens uniek is. Dat we elke mens mens moeten laten zijn. In mijn latere loopbaan heb ik zijn gedachtengoed in praktijk gebracht.”

Hoe is de overstap verlopen van de studententijd naar het werkveld?

“Mijn eerste echte job werd een project mobiele crisisinterventie. ‘De Stut’ was een pilootproject van minister Steyaert, een soort 900 voor psychische en sociale hulp. Ik werkte vijf jaar aan dit project. Het gaf me heel veel mindset. We stonden tussen de mensen en zochten samen met hen naar oplossingen. Na de jaren bij ‘De Stut’ werd ik even werkloos. Een moeilijke periode, waarna ik docent werd aan de Sociale School in Geel en een opleiding

personeelsmanagement volgde. Daar botste ik op de vacature van vzw Onze Kinderen die een algemeen directeur zochten.”

U besefte snel dat dit uw levensproject zou worden?

“Na het eerste gesprek met de mensen van de VDAB wist ik, dat wordt het. Deken Oost en dokter Jan Carlier zijn nog even komen kijken in Lovenjoel of ik katholiek genoeg was...(lacht).”

“Eens met pensioen wordt transcendent meditatie mijn bezigheid”

“Beiden wisten alles over mij. Het huiswerk was voorbeeldig gemaakt. Op 16 januari 1984 mocht ik beginnen in Rumbeke.”

En u ging een tijd bij uw nieuwe werkplek inwonen?

“Ik vond dit de normaalste zaak van de wereld. Ik heb er met elk personeelslid een gesprek gevoerd. Het was mij snel duidelijk dat er bij Onze Kinderen een enorm potentieel aan prachtmensen aanwezig was. Mensen die allemaal verandering wilden. Door de baroniën van de nog aanwezige paters, kregen opvoeders, waarvan er heel wat extra vorming hadden gevolgd, niets gedaan. Onze Kinderen was gewoon niet mee met zijn tijd.”

Mogen we stellen dat u de motor in gang hebt gezet?

“Ik denk dat minister Steyaert eigenlijk die motor in gang heeft gezet. Mij komt de verdienste toe alle door de overheid geboden kansen benut te hebben. Het resulteerde in een vijfjarenplan, waarbinnen snel ingespeeld werd op begeleid zelfstandig wonen en de creatie van de dagcentra. Wij hebben binnenkamers snel signaal gegeven: het kan ook anders.”

U bleef de vzw Onze Kinderen meer dan 30 jaar trouw?

“In Bernard Camerlynck heb ik al die jaren een uitstekende baas gehad. Aanbiedingen legde ik naast mij neer want ik wilde niet kwijt wat Bernard mij bood: ‘carte blanche’ bij de uitbouw van de nieuwe ingeslagen weg en een enorm wederzijds vertrouwen. We hadden altijd respect voor mekaar ideeën en opmerkingen, alhoewel we wel eens van mening durfden te verschillen. Ik ben vandaag heel dankbaar omdat ik besef wat een cadeau van een werk ik in Rumbeke heb gekregen.”

Hebt u het moeilijk met uw afscheid?

“Nee, omdat ik met de aanstelling van Marc Vermeulen als mijn opvolger qua toekomstvisie gerustgesteld ben. Marc is een van de grote pijlers van de aan gang zijnde verandering naar een organisatie met een modulair karakter. De vzw en ikzelf mogen op beide oren slapen.”

Geniet van uw pensioen!

Paul over...

» LIEFDE VOOR THEATER

“In mijn ‘collegetijd’ in Aalst behaalde ik de medaille voordracht van de Kunstacademie van Aalst. Ik heb ook een diploma theaterregisseur. Ik was actief bij het volktheater in Heverlee waar we vaak speelden bij de Witte Paters. En de creatie van theaterzaal De Kleine Stoorringhe in Onze Kinderen was een droom die in vervulling ging. Engagement binnen de theaterwereld in Roeselare is me door de drukke job niet gelukt.”

» LIEFDE VOOR MUZIEK

“Als jonge knaap reisde ik mee met het Sint-Jan Berchmanskoor. En was met dat koor elk jaar op Kerstavond present op de Grote Markt in Brussel voor de opnames voor de BRT. In Aalst kwam ik als enige leerling terecht in het Pro Musica koor, samengesteld uit oudleerlingen en leraars. Ik was ook 12 jaar actief bij het kwartet Gospodi, met Herman Elegast, Guido Cassiman en Jos Simal. We brachten muziek van de Slavisch-Byzantijnse liturgie in binnen- en buitenland. En zeggen dat ik geen noot muziek ken. Ik heb wel een sterk auditief geheugen en naar het schijnt een uniek timbre met mijn basstem. Op vandaag is muziek uit mijn leven verdwenen.”

» HUMAN CAPITAL

“Dit is de naam van een bedrijf in oprichting dat ik samen met mijn vrouw en met Geert Vercauteren, die 20 jaar actief was als financieel directeur bij Onze Kinderen, zal runnen. Mijn vrouw en ikzelf zijn beiden leerkracht transcendent meditatie. Met onze opgedane kennis en technieken willen wij in het bedrijfsleven, waar men voortdurend mensen aan het uitputten is, mensen toch hun evenwicht laten bewaren.”

» WELZIJNSZORG

“Toen ik in Roeselare aankwam, was er op dat vlak weinig tot niets. Een schril contrast met de regio rond Leuven. Ik heb in Roeselare mee gelijverd voor een betere welzijnszorg. Ik heb vaak deuren geopend. Andere schitterende mensen werkten de ideeën verder uit. Vaak was het opboksen tegen de politiek maar het klikte heel goed tussen mij en Luc Martens. Vandaag staan we in Roeselare qua welzijnszorg zeer goed. Ik ben blij dat ik mijn steentje mocht bijdragen.”

BIO

Paul Nieuwdorp

PRIVE

Geboren op 28 oktober 1951 in Rotterdam als jongste in het gezin van vijf van Adriaan Nieuwdorp en Elza Spletzen. Getrouwd met Sabine Plasschaert. Drie kinderen: Wanda (35), Reinhart (33) en Margo (30). Ook drie kleinkinderen: Johanna, Caspar en Driek. Woont in Aalgem, een deelgemeente van Erpe-Mere.

OPLEIDING

Lagere school en humaniora richting Latijn-Grieks in het Sint-Jan Berchmanscollege in Brussel (tot halfweg middelbaar) en het Sint-Jozefcollege in Aalst (de Jezuïeten, voor laatste drie jaar middelbaar). Licentiaat criminologie KU Leuven (1976).

LOOPBAAN

Coördinator mobiliteit crisiscentrum De Stut in Leuven (1977-1981). Docent sociale school Geel (1983). Algemeen directeur vzw Onze Kinderen sinds 16 januari 1984. Leraar transcendent meditatie sinds 1992.

VRIJE TIJD

Hard werken.